

ŠKOLA

R. 1798 - Byla první obecní škola v obci Předměřické postavena.

R.1845 - Musila být postavena nová škola s dvěma třídami a pod jedno poschodí mezi farou a kostelem, kterou stavil Koura ze Staré Boleslavi nákladem panství Brandýského co patronátu.

V první zdejší obecní škole roku 1798 stavené byl ustanoven za učitele V.Strnad, který vraceje se ze Skorkova nešťastnou náhodou v Jizeře se utopil. Nástupcem tohoto byl ustanoven za učitele Matěj Melichar. Po smrti tohoto nastoupil co učitel jeho syn Vincenc Melichar, který roku 1877 dán byl na odpočinek.

R. 1904

– Obec zdejší stavěla novou pětitřídní školu. K tomu cíli hledal místní školní rada příhodné místo stavební. Chtěla koupit část dvorku se špýcharem od Františka Koláře, sousedící se starou školou. Pro přemrštěnou cenu a dosti skrovné místo ku koupi té nedošlo. Dále byla prohlížena místa: Na Oboře mezi čís. 5 a 7 na zahradě p. Cerhy vedle uličky ke kostelu od kochánek vedoucí a na poli p. Urbana čís.p. 35 vedle kovárny u silnice.

Okresní školní rada uznala, že na oboře musela by býti o 2 metry zvýšena a od budovy nasypána chodba na silnici přes zahradu čís. 1, aby děti z Tuřice nemusely choditi ulicí skrze ves. Místní školní rada vzala po této komisi v úvahu drahotu stavby v těchto místech a přemýšlela, zda-li by nějaké jiné místo ještě nenašli. Soused Procházka by prodal domovní staré stavení čís. 3, jelikož měl pozemky v nájmu. Chtěl za to 3000 zlatých a hlínu a dříví k vystavení. Jelikož při dalším vyjednávání požadavky své ještě zvyšoval, bylo od koupi upuštěno.

V krátké době na to byla vyjednána koupě zahrady od čís. 2 od Jana Novotného a 4 metry chodby k silnici. Nabídnuto mu bylo 3000 zlatých a potom i postavení nové stodoly, jelikož starou by museli rozházet. Komise okr. šk. rady uznala pak místo toto za vhodné pouze o jeden metr širší chodbu, kteréžto rozšíření povolil Jan Novotný zdarma. I přikročilo se hned k uvážení materiálu a do konce června bylo u staveniště již navezeno 300 000 cihel.

Plán a rozpočet byl vyhotoven od architekta c.k. místodržitelství dne 25. července. Byly otevírány došlé oferty, jichž zúčastnilo se 5 stavitelů. Stavbu obdržel Josef Podařil, stavitel ze Mšena, který budovu dle podmínek dostal do konce září 1904 pod střechu.

R.1905

Před započítáním školního roku 1905-1906 byla nově vystavěná budova školní vysvěcena v d.p. farářem zdejším Ad. Svobodou a odevzdána místní školní radou svému účelu.

Při svěcení přítomen byl i p. okresní inspektor a p. okr. hejtman Komers jako okr. školní rada a veliké množství lidu domácího i z okolí. Při vchodu zapěl pěvecký kroužek zdejší případnou píseň, a p. Košťár, jménem místní školní rady odevzdal klíč od školy p. řídícímu. D.p. farář také v delší řeči objasňoval úkol školy a přimlouvá se za podporu rodičů ohledně mravní výchovy dítek. Potom následovala prohlídka školy veškerým občanstvem.

Doufám, že bude na svém místě, když podám zde také krátký výpis účtů za stavbu školy.

Dle ofertního řízení stavba zadána za 41000 korun.

Méně práce vykonalo se než v bylo rozpočtu o 1884 korun

Stavba stála 39115 korun

Práce, jež nebyly v rozpočtu tj. více práce 8895,52 korun.

Stavba stodoly Jana Novotného, jež mu byla na místě staré vystavěna stála 2040.

Celkem 30050,56 korun

Místní školní rada vydala na stavbu 22396,11 korun.

Obec předměřická dala za zahrádku před školou p. Františku Novotnému (rolníku v čís.p.1) 1957,70 korun.

Starou budovu školní prodala místní školní rada obci předměřické za 3050 korun.

Celkové vydání místní školní rady hotově 69396,67 korun, což činí 851,5% přímých daní."

Obec Předměřice daně 4840,52 korun, Tuřice 2848,28 korun, Benátky 281,74 korun, Čihadla z daně 179,35 korun.

VODOVOD

R. 1906

– Dne 25. dubna byla ustanovena místní šetření a komisionelní jednání na zakoupení 15-ti metrového pruhu pozemku pro vodovod z Prahy.

K tomu cíli sešli se všichni majitelé pozemků, kterým se 15-ti metrový pruh zabírá. K jednání došlo u Jizery na poli p. V. Neumana.”

Jelikož komise viděla, že by vyjednávání s jednotlivci nevedlo k žádoucímu cíli, navrhla, aby prodávali všichni společně.

Stanoveny byly tyto podmínky:

1. Za každý jeden čtvereční sáh 3 koruny.
2. Dosavadní cesty musí býti zachovány a v těch případech, kde pruh jímací dělí pozemek ve dva díly, musí zřízen býti přejezd z jednoho dílu na druhý.
3. Veškeré škody, zřízením a udržováním vodovodu na pozemcích způsobené musí býti nahrazeny, vyjma škody, způsobené vysušováním, kterážto záležitost bude předmětem zvláštního jednání.
4. Veškeré útraty s knihovním provedením spojené, zejména také převodní poplatky, budou-li zájemníkům předepsány, musí nésti podnik vodárenský.
5. Tam, kde se v 15-ti metrovém pruhu pozemní práce pro svodná potrubí prováděti budou, bude ten, který je majitelem pozemku oprávněn do 14-ti dnů po obdržení oznámení za strany podnikatelstva z dotyčného pozemku na vykázaném místě odebrati do hloubky 20 cm a na svůj náklad musí odvést ornici, a to způsobem takovým, aby dispozice podnikatele odebíráním a odvážením tímto nebyly zrušeny ani zdržovány. Kdyby ten který, k odebírání ornice oprávněný majitel pozemků shora uvedené oznámení obdržel ve žních, prodlouží se mu lhůta celkem na 4 neděle.
6. Správní rada spol. vodárny vzdává se nároků na podíly připadající na vykoupené pozemky z fondu okresní hospodářské záložny.
7. V případě, že by 15-ti metrový pruh pozemku dán byl do nájmu, bude dotyčným majitelům pozemku příslušet přednost za stejných podmínek k najmutí jeho před jinými uchazeči.

Na základě těchto podmínek a ceny pozemku zavedl se protokol, a všichni podepsali.

- Dne 2. května 1906 bylo komisionelní jednání s vodárenskou komisí za obcí Sojovice. Tohoto jednání byli nuceni zúčastniti se i zájemci z Předměřic. Po dlouhém smlouvání nabídla komise 2,40 korun za 1 čtvereční sáh pod shora uvedenými podmínkami mimo vybírání hlíny. Divoké strany nesmí se na 15-ti metrovém pruhu sázeti.

MOST

R. 1871

– 28. července (o pouti) návštěvou byl u Starých rolník František Zalabák ze Lhoty Újezské. Když povoz jeho přijížděl na most kamenný, nešťastnou náhodou koně utekli nejspíše se sochy sv. Jana Nepomuckého lekli. Nizoučké tehdy zábradlí kamenné přescočili a poněvadž voj v ramenou se zlomila, spadli s ní dolů, přičemž si jeden zlomil nohu. Druhý žádného zranění neutrpěl, protože jak se povídá, nedopadl přímo na zem, což připsati dlužno čiré náhodě, teprve ze hřbetu prvního volně smekl se dolů.

Pozn.: aby dalšímu možnému neštěstí bylo zabráněno, zábradlí kamenné na mostě později zvýšili asi o 35 cm (13 palců).

R. 1887 – Byl opravovaný kamenný most v Předměřicích, poněvadž se počali ukazovati každý rok větší a větší trhliny. Stavbu tuto provedl stavitel p. Lábner z Brandýsa, pod dozorem stavitelského úřadu pražského, jako palír přítomen byl pan Pokrupa z Nehvizd. Veškeré oblouky musely být podepřeny, takže každá díra byla plná dříví. Pod každým pilířem až na vodu se odkryly piloty, a které byly shnilé, tak ty se uřezaly. Místo nich se půda urovnala betonem a každý pilíř se podchytil novými pískovými kvádry. Tuto práci konali kameníci, zedníci a tesaři, kteří od jara až do zámruzu pracovat museli, aby dílo toto dokončili. Naštěstí tento rok Jizera ani z břehu nevystoupila, což k pokroku a dokončení práce velice přispělo a naší dolení ves zachránilo od zátopy vodou, která díky zahrazení děr, pod kamenný most téci nemohla.

ZVONICE

R.1847 - Stavěla se nová zděná zvonice u kostela na místo staré dřevěné. U této zvonice a částečně i v ní jsou zakopané lidské kosti, které se na starém hřbitově u kostela následkem nových hrobů vykopávaly. Tuto stavbu provedl stavitel Koura z Brandýsa co panský mistr, najatý od velkostatku Brandýského co patronátu. Tři zvony, které na dřevěných sloupích a vazbě spočívají ostaly a pouze zeď se obehnala.

KOSTNICE

R. 1882

-Téhož roku dne 4. června byla zbořena stará kostnice, která stála u kostela v rohu naproti schodům u fary. V této kostnici dole v zemi bylo nalezeno veliké množství lidských kostí, takřka na fůry, aniž by bylo pamětníka nebo pověsti o tom, kdy a jak se do kostnice této dostaly. Z toho se soudí, že doba ta příliš dlouhá jest. Kosti tyto byly na místě před hlavními dveřmi kostela v dlouhé šachtě uloženy a dne 9. července 1882 církevním způsobem znovu pohřbeny.

KOSTEL

R. 1884

– V tomto roce zkasírovali hlavní oltář v chrámu Páně sv. Jakuba (vět. ap.) a na místě tohoto za 800 zlatých postavena obětnice nová: Spodní část zhotovil Vendelín Kostečka z Prahy, obraz je prací malíře Scheivla. Zmíněnou částku v kolatuře předměřické (Předměřic, Tuřice, Čihadla, Sobětuchy, Kochánky, Kačov, Skorkov, Sojovice, Podbraha a Otradovice) z milodarů sebral Jaroslav Štětka (farář). Manželé František a Kateřina Salačovi ze Sobětuch asi 250 zlatých věnovali na zbudování oltáře Panny Marie. Oltář postavil Vendelín Kostečka, obraz maloval Scheivel (čti šajvl).

R. 1885

- V tomto roce byla postavena nová chodba u kostela na místě, kde dříve stála hřbitovní stará zeď. Tato stavba se podnikla pouze z ochoty obce předměřické a tuřické, jelikož stará a z velké části již zbořená zeď, činila špatnou okrasu jak kostelu, tak i obci. Patronát Brandýský navzdory podané žádosti o příspěvek nepřispěl ničím.

Zavedla se tedy mezi obyvatelstvem sbírka, která díky obětavosti osadníky vynesla 207 zl. 57. Mnohý z občanů se uvolil několik dní zdarma na této chodbě pracovat.

Někteří občané dali zdarma povozy k dovážení materiálu, takže se tato stavba mohla šťastně dokončit. Díky jak povozům, tak i veškerým pracím zdarma vykonaným, stála hotově částku 328 zl. 29. Sochy sv. Víta a Václava, které stály dříve u schodu naproti silnici, byly přeneseny k chodbě nové, na každou stranu jedna a kříž byl umístěn uprostřed.

R. 1890

– Truhlář Václav Novotný (za prémii 100 zlatých) zhotovil oltář sv. Josefa. Za 80 zlatých obraz vymaloval malíř Scheivel (potřebný obnos hradili osadníci sbírkou v kostele).

VARHANY

R.1881

Dne 16. října byly vysvěceny nově postavené varhany. Než se varhany stavěly, bylo od některých občanů pomyšleno na možné rozšíření kostelního kchoru. Protože by postavením nových varhan zbylo málo místa pro obecnstvo i přišlo se na myšlenku, aby se položil silný trám přes kostel a posunul se až k prvním oknům od kchoru, což se také stalo. Kchor byl tudíž asi o jeden loket posunut do kostela.

KŘÍŽEK SMĚREM KE STARÉ LYSÉ

R. 1876

-V tomto roce postavili manželé Josef a Karolína Svobodovi, majitelé usedlosti čís. 35 v Předměřicích, kříž u okresní silnice vedoucí ke Staré Lysé, naproti lesu Novotných, na památku svého syna Josefa, 25 let starého, který na tomto místě nešťastným pádem z vozu ducha vypustil, s nápisem: „Líbě dřímej věčný spánek synu náš, vroucně modlíme se za tě otče náš“. Nadace na možné opravy není založená.

HŘBITOV

R.1832 - Byl postaven nový hřbitov za vsí na zádušním poli, za faráře p.Karla Hartmana a hrobníka Matěje Tůmy, a též v tomto roce slavnostně vysvěcen.

R.1878

- Postavila se nová umrlčí komora na hřbitově v Předměřicích, na kterou museli obce kochánecká a předměřická připláceti. Tato stavba se pronajala ve veřejné dražbě za částku 663 zlatých.

KŘÍŽEK NA PRŮHONĚ

R.1833 - Byl postaven lity kříž s kamenným podstavcem za vsí, Na Průhoně ke Kochánku vedoucí, od manželů Josefa a Anny Urbanových z Předměřic, na možné opravy ale není založená žádná nadace. Na kříži jest následující nápis : Křesťane pohlédni na toto znamení kříže a tu ucti vděčné spasení duše tvé; Ejhle Kristus visící, pro tvé hříchy trpící, ucti jeho přesvatých ran, bys byl zbaven pekelných bran.

R. 1893

Poutník jdoucí z vesnice naší po císařské silnici k Benátkám vlevo u polí spatřil na vysokém podstavci kamenném železný kříž, který vlastním nákladem k uctění a chvále boží před dávnými časy postaviti dali manželé Josef a Anna Urbanovi.

Polní cestou kolem kříže tohoto vedoucí ve sváteční a mnohdy i ve všední dny zbožní občané kochánečtí chodí do Předměřic do kostela. Šedesát roků kříž svědkem jejich pobožností byl a za celou tu dlouhou řadu let zajisté nikdo nezaznamenal, že by kdy byl nějakým způsobem zneuctěn. Teprve v roce 1893 zpustlá, nemravná ruka nejspíše nějakého otrhance opovážila se kříž z podstavce vypáčiti a na zemi na kusy rozbíti. Surovost taková neobyčejné v lidu vyvolala pohoršení neb mnozí v hněvu spravedlivém zlořečili neznámému bezbožníku hrozíce jemu trestem božím.

Aby zločinec byl vypátrán, usneslo se obecní zastupitelstvo dáti 50 zlatých odměny tomu, kdo by podati mohl bližších zpráv, podle nichž by s úspěchem šlo pracovati ke zjištění jména pachatelova.

VÁLKA RAKOUSKO-PRUSKÁ

R. 1866 – Dne 20. července počala válka Rakousko-pruská na hranicích saských a českých. První bitva se stala v Čechách u Hradiště; když museli rakouská vojska ustoupiti až k Podoli, a k vesnici Kosti a Kláštera. Po opětném udeření pruských vojsk na rakouská museli zase vojska rakouská ustoupiti, a táhli směrem k Jičínu. Tam se soustředila celá armáda rakouská a pruská od Josefova až ke Královu Hradci, kdež se strhla rozhodná bitva. Pro rakouská vojska byla bohužel nešťastná, takže museli zase ustoupiti a táhnouti až k samé Vídni. Dne 28. června rozložila se pruská vojska u Mladé Boleslavi a stráže dojížděly až k Benátkám, takže se myslelo, že vojsko pruské potáhne ku Praze.

Na základě toho, aby se vojskům pruským pochod ku Praze překazil, bylo posláno z Prahy deset četníků do Tuřice a do Kochánku aby oba mosty přes Jizeru vedoucí rozházeli. Následkem toho dostalo obecnstvo předměřické a tuřické strach, že až vojska přitáhnou a mosty rozházené spatří, že msty všecko vydrancují, lidi týrati budou a mladší lidi ke svým vojskům odvedou. Pročež každý občan kde co mohl uschoval a dobytek do lesa a jinam odehnal, sám na útěk se chystal a také mnoho občanů odešlo. Avšak dne 3.července přišla zpráva, že pruské vojsko z Mladé Boleslavi táhne k Jičínu za svou armádou, že tedy netřeba se obávati, že půjdou ku Praze. Na základě této zprávy se občané zase utišili a ti kteří odešli, zase se domů navrátili. Dne 7. července přišlo z Brandýsa nařízení, že mají obce Předměřice a Tuřice do 8. července most znovu postavit a jelikož kola ve vodě stála a jen trámy a mostnice sházené byly, přikročilo se hned k práci.

Trámy až ke Skorkovu odplavené, byly nazpět proti vodě až k mostu přitaženy a v Tuřici od Jizery nahoru na silnici od lidu vytahány, takže dne 8. července most zase stál a mohlo se po něm jezdit.

Za toto postavení mostu vybíraly obce Předměřice a Tuřice mýto. Po uzavření míru s Pruskem žádaly okresy a obce, válkou o všechnu úrodu připravené, o nějakou brzkou pomoc. Okresní Výbor Benátecký, cítící tuto bídu obyvatelstva, ustanovil sbírku po obcích, aby ubohým v brzku nějaká pomoc přišla. Obec Předměřice zavedla sbírku dne 8. září a sebrala všeho druhu obilí 32 strychu. V celém

okresu benáteckém bylo sebráno 620 měřic obilí a dodáno do okresu hradištského.

-Po ukončení války vypukla v Čechách cholera, takže málokterá obec byla od ní ochráněna, nejvíce řádila v Mladé Boleslavi. Brandýs, Stará Boleslav, obce Předměřice, Tuřice, Kochánek cholera nepocítily.

-Dne 31.října jelo Jeho Veličenstvo Císař pán z Prahy skrze Předměřice do Mladé Boleslavi, Liberce, Turnova a na bojiště k Jičínu a Králové Hradci.

K uvítání Císaře pána postavila obec předměřická na silnici u sochy sv. Jána slavnostní bránu, když se všechno občanstvo i školní mládež shromáždili a příjezd Císaře pána očekávali. V půl jedenácté ráno přijel Císař pán a od přítomných provoláním slávy uvítán byl. Poté co poděkoval, dále k Benátkám jel.

-Před touto válkou museli občané předměřic dáti k vojsku přípreže, tzv. fiřpony. Každý majetník koní dvou musel dáti jednoho a do páru se spřáhnouti, takže obec předměřická vyslala šest párů povozů a co konduktér mající dohled nad těmi povozy, z obcí Předměřice a Tuřice, Kochánku a Staré Lysé, byl zvolen Josev Suldovský, majitel domku číslo 21 z Předměřic.

Tyto povozy vypravily se na rozkaz do Mladé Boleslavi a naložily oves, seno a chleba a odjely za armádou, takže některé povozy přijely až za tři dni zpět. Některé povozy musely táhnout až k samé Vídni s armádou. Na této cestě přišlo mnoho koní pryč a mnohý kočí nepřivedl domů žádného.

Po této válce rozdávali zdarma vojenské koně těm rolníkům, kteří o koně ve válce nebo doma následkem onemocnění přišli.

VČELAŘI

R. 1906

Dne 1.4.1906 pořádána byla ustavující schůze včelařů z Předměřic a okolí a založen byl spolek včelařský.

POŠTA

R.1906

Po několik let domáhali se občané zdejší, aby v obci Předměřické zřízena byla pošta a nebo aby poslán byl z posty ve Starých Benátkách erární posel poštovní. Neboť obec musela vydržovati zvláštního posla, který docházel na poštu ze Starých Benátek a občané museli však ještě za odnesení nebo přinesení psaní sami si poslovi zaplatiti.

Žádosti obcí bylo vyhověno a poslán byl do obcí Kačov, Předměřice, Tuřice, Sobětuchy a Čihadla zvláštní posel ze Starých Benátek od 1. dubna 1902.

Jelikož zásilky se množily byla zřízena na další žádost dne 1.8. 1904 samostatná pošta a poslán pěší posel odtamtud do Starých Benátek.

Dne 22. prosince 1906 byla povolena jízdní pošta do Lysé nad Labem. Dne 24. prosince jel 1. poštou do Lysé nad Labem pan Jan Štenc, řezník ml., do Lysé na dráhu. Telefonní hovorna odevřena byla na zdejší poště 23. března 1907.

MLÝN V KAČOVĚ

R.1869

Protrhla se řeka Jizera u Kocháneckého mlýna patřícího panu Kvichovi. Tehdy již byla sestoupena akciová společnost na stavbu mlýna a tento mlýn pana Kvicha přišel do prodeje. Koupil se za 40 tisíc a prohlásilo se další upisování akcií po 100 zlatých, takže se sešel dostatečný počet akcií až z okolí Brandýsa. Tu se jednalo o stavbě, má-li se stavět nový nebo nechat starý mlýn. Po dobrozdání znalců bylo uznáno, že se má tato vodní síla využít. A znalci poradili, že se má od základů nový mlýn postavit.

R. 1870

– Počalo se se stavbou nového mlýna, na 4 kameny umělecké a 4 kameny obyčejné. Stavbu budovy pronajala společnost staviteli z Prahy a stroje objednala u továrníka na mlýnské stroje pana Kohouta ze Smíchova, za 44 tisíc zlatých, který ke konci roku 1870 stroje dodal a stavbu jich provedl. Mlýn nový se příštího roku slavně vysvětil a turbína co vodní kolo puštěná. Tak počala akciová společnost v tomto roce svou činnost, i též obchod se svými moučnými výrobky.

R. 1875

– V měsíci dubnu do kačovského mlýna akciového přišli rolníci František Horák ze Slivna Horního a Josef Rieger ze Hřivna, aby správa uměleckého závodu vyplatila jim povinný peněžní obnos za prodanou pšenici.

Když pak na cestě zpáteční nemínili zajít si až na most kochánecký, po přání přez rozvodněnou právě řeku Jizeru převážel je (v Kačově rozený) Krejzlův osmiletý František. Horák nedůvěřoval zručnosti slabého chlapce, vzal mu veslo, poněvadž ale zápolit s ním neuměl, voda veslo podrazila a rolník snad ve strachu a zmatku jej upustil. Pramice bez pomoci unášená vlnami doplula v krátkosti až na jez, kde Horák neblahý měl nápad. V sebeobraně, ubožák, seskočil, chtěje se přebrodit. Jelikož ale proud byl příliš mocný, podvrtnul mu nohy tak, že mžikem octnul se pod vodou. Krejzlův hoch a Rieger z jezu sjeli šťastně a vbrzku byli zachráněni. Když voda spadla asi po třech

týdnech, Josef Raban z Kochánek našel Horáka pod „Peklem“ ten zamletý měl nohy po kolena v písku. Peníze (80 zlatých) měl ještě při sobě a ač papírové, přece zachovalé.

P.s. peníze z části promočené usušili v kačovském mlýně a selce Horákové odevzdali, když přijela do Předměřic na pohřeb.

HASIČI

R.1891

–Založen v obci Předměřice sbor dobrovolných hasičů tím způsobem, že místní obecní úřad připomíná písemně zároveň důležitost nově zřizujícího se spolku. Dne 4. února vyzval občany, aby se pokud možno přihlásili jednak za členy činné a jednak jako údy přispívající. Za tím účelem svolal obecní starosta Josef Uzlík do hostince Josefa Simona na den 15. února valnou hromadu, při níž přečetl rolník František Novotný stanovy hasičské z obce Předměřic. Načež byli přítomní vybudováni rolníkem Janem Barešem k volnému hlášení se ke sboru. Přihlásilo se 9 zakládajících, 38 činných a 47 členů přispívajících.---

Prozatímním výkonným výborem (sestavujícím z rolníků: Jana Bareše, Františka Novotného, Františka Štence, Františka Uzlíka zvoleným ode všech přihlášených členů) byla ustanovená valná hromada do dříve uvedeného hostince. Konala se dne 22. února, kde provedená volba výboru i jednotlivých (předsedou, jakož i velitelem zvolen rolník František Novotný, místopředsedou a podvelitelem rolník Jan Bareš, následovně 3 cviční členové výboru: rolník František Uzlík, řezník a hostinský Rudolf Strnad a rolník František Štenc. Přispívajícími a zakládajícími údy byl zvolen do výboru spolku rolník Václav Kutlásek.)---

Nově sestavený hasičský sbor se účastnil kteréhosi dne u chrámu Páně sv. Jakuba Většího bohoslužby faráře Jaroslava Štětky: ____ .

POVODNĚ, POČASÍ

R.1848

V tomto roce bylo tak velké krupobití, že jednotlivé kroupy až 3 ½ libry vážily, latě a tašky na staveních přerážely, stromům smetve utlučené a do těch stromů takové rány nadělané, že to v lesích mnoho škody způsobilo a na polích mimo hrozných škod na obilí i zvěř z velké části pobitá; nejvíce padaly vůkol obce Sojovické.

R.1862 - Dne 30.ledna následkem velkého deště teklo Jirským po tři dny tak mnoho vody, že místy strhla pozemky na 2 sáhy hloubky a vše odnesla na oboru, tak že v tomto roce bylo na oboře naneseného písku na mnoho tisíce for, tak že byla obec nucená tento písek nechat rozvést po oboře. Následkem tohoto deště vystoupla řeka Jizera dne 5.února ze břehu tak vysoko, že dole ve vsi byla po celé návsi a až dne 8.února zase odpadla.

R.1866

V tomto roce byly takové mrazy, že řepka a žito v květu již se nalézající zmrzli tak, že u žita klasy ostaly bílé a brambory, již velké, museli znova ze země vyrážeti. Následkem toho sypalo žito toho roku na 6 čtvrtec, a ječmen na vertel. Z příčiny tak smutné sklizně, žádalo poplatnictvo o slevení daní. Udalo kde a jakou škodu, na kterém poli utrpělo a dle tohoto udání se potom daň slevila.

R.1867

-Z jara přišli deště, takže s nemohlo pro mokro seti, až 19.dubna.
-V tomto roce dne 28. července ve 4 hodiny odpoledne, padali v okolí obce předměřické kroupy a protloukly obilí na polích ležících směrem od silnice k Jiřicům. Následkem toho žádalo poplatnictvo o slevení daně a udali si na potlučených parcelách škodu, buď na polovic nebo na třetinu.

R.1876

Téhož roku dne 20. května byl ta velký mráz, že veškeré vyrostlé brambory u samé země umrzly, žita vymetalé pomrzla, takže klas docela bílý se ukázal. Žito se muselo posekati a sázely se brambory. Následkem tak velké škody žádalo se o slevení daně, ale bohužel ministerstvo tuto žádost odmřstilo s tím důvodem, že mráz do živlů škodových nepatří, že se tudíž daň sleviti nemůže.

R. 1881

-Dne 11.března do rána vylila se Jizera ze břehů tak vysoko, že dole ve vsi bylo všude plno vody. Takže žádný ani na náves vyjítí nemohl a rozlila se a ž na pole v lukách patřící čís. 14 a po všech polích tekla tak silně, že všechnu ornici odnesla.

Dne 16. července na obloze nepatrná jen „babka“ prudký přinesla déšť provázený mírnou bouřkou, která soudnou byla cestáři Františku Jonášovi. Ten v tzv. „prutníku“ byl s kravami pro zelenou píci. Když po skončené práci domů jel „Býkovkou“, kolem plotu rolníka Josefa Urbana (čís. 66), právě u něho udeřil blesk do dubového sloupku. Jak lidé praví, zalknul se (62 roků starý) Jonáš následkem prudkého vlnění vzduchu. Pozoruhodné je, že nic nestalo se ani krávám ani dceři Marii sedící s vnukem na voze.

R. 1886

- Téhož roku dne 3. června udála se nad obcí předměřickou strašná průtrž mračen. K večeru vyvstal od západu hrozivý mrak provázen hromobitím a bleskem. Od Sobětuch počalo se blýskati a hrom burácel téměř neustále a liják se strhl takový, že nebylo možné ze stavení vyjítí. Tu najednou udeřil blesk v Sobětuchách do stodoly, patřící Marii Svobodové a zapálil ji. Tu zase udeřil blesk do domku Václava Ječného v Tuřici a zapálil ho, v témž okamžiku udeřil blesk v Přčedměřicích do stavení Josefa Simona a zapálil ho. Hrůza této doby nedá se ani vypsati. Navzdory tomu všemu nemohl nikdo ani ze

stavení, neboť přelo tak, jako když z konve lije. Dole ve vsi bylo již však plno vody, takže už tekla na ohrádka a pod kamenný most. Nahoře podle silnice nemohla voda škarpu téct. Tekla po celé silnici a za Novotných domem protrhla erární silnici v šířce 2 metry a porazila Novotným zeď v délce 22 metrů a tekla na oboru. Když konečně déšť trochu ochabl spěchal každý k požáru hasit. Tu však pro množství tekoucí vody nebylo možné k požáru se dostat. V tuto chvíli vzpomínal každý jak asi pole budou strhaná a nečekaje na ráno s lucernami spěchali na pole, kde každý viděl jaká spoušť se tu jeví. Na mnohém poli byly vymleté takové rokle, že to mnoho dní trvalo, než mohli být úplně zavezené a srovnané. Též také jeden lidský život této katastrofě podlehl. Blbý hluchoněmý Josef Mirka, šel právě v tu dobu ještě s některými předměřickými sousedy ze mlýna kačovského, ti mu však v této hrůze utekli a on po tmě (bylo to už okolo desáté hodiny večer) spadl do tekoucí zde vody a utonul. Ráno byl v jirském u blaněk utopený nalezen. Popisovati veškeré škody, jaké jednotlivci touto katastrofou utrpěli není možné. Jsou to škody rozličného druhu. Nebo v některých domkách nahoře u silnice, od hřbitova počínaje, tekla voda okny i všem možnými otvory od světnic, komor a jiných místností a pokazila vše co zasáhla. K čís. 57, jeté stojí pod vrchem nanesla voda písek ze zadu stavení až zároveň se střechou. Pak přesto tekla na loub a vikýřem dolů. Na tuto zlou příhodu bude jistě každý, kdo ji zakusil, dlouho pamatovati. Sluší též podotknouti, že tato průtrž mračen počala od Hlavna a táhla přes Sobětuchy, Tuřice a Předměřice k Jiřicům. Ve vedlejších obcích, jako: v Kochánku, v Sojovicích a ve Staré Lysé o této hrůze nevěděli nic.

V úterý 11. července asi v 7 hodin večer veliká postihla bouře naši jindy klidnou vesnici a jak se zdá, hlavně krutou soustředila činnost svou za obcí na „Jáně“ a na „Vrších“. Tam blesk jeden stíhal druhý a děsný ohlušující rachot zhusta ustrašenému obyvatelstvu oznamoval zle rozpoutaného živlu řádění. Uplynulo málo jen okamžiků a po vsi rozlétla se zpráva, že udeřil blesk do žitných „bubáků“ výměnkáře Jana Novotného, a že je zapálil. Poněvadž ale bouřka neustávala, ba naopak silnějšího nabývala rázu s jistotou čekali mnozí nějakou katastrofu v obci samé. A nemýlili se.

Bouře v kratinké jen době z „Vrchů“ snesla se nad vesnici, kde v brzku blesk uhodil do domku soukromnice Marie Rittrové (čís. p. 78) a na půdě nejspíše zapálil. Objevivší se dým pojednou však se ztratil a oheň snad sám o sobě zaniknul. To přičítalo se okolnosti, že na půdě krom dvou otýpek borových nic se nenalézalo, co by požár mohlo podnítiti.

Pozoruhodné je, že blesk taškovou střechu na dvou místech prorazil, přičemž poškodil komín a rozbil jeden hambálek, jak se praví vniknul též dolů do pokoje, čemu po bouři malé nasvědčovaly dírky ve stropě. Skoro zároveň zapálil blesk stodolu rolníka Vojtěcha Cerhy (čís. p. 26).

Hasiči již předem k hašení připraveni nevěděli kam dříve působnost svoji obrátiti. Nejprve spěchali k hořícímu žitu na pole, než však k němu mohli doběhnouti, v nebezpečí bylo stavení Rittrové a proto se někteří vrátili, by pokud možno nejrychleji dopravili stříkačky dolů do vsi k obecnímu kalu a zahájili tak – ne hašení zmíněného domku (toho, jak vidno, nebylo vůbec třeba) – nýbrž chránění budov blíže Crhovy stodoly, z níž mohutné, k nebi vysoko šlehající plameny daleko široko rudou rozlévaly zář po okolí.

Hasiči kochánečtí vidouc záplavu nad Předměřicemi, jen odjeti chtěli k nám, když právě v Kochánku zapálil blesk stodolu rolníka Václava Volštáta.

Doložka: Vylíčené právě pohromy živelné doprovázel prudký asi čtvrt hodiny trvající déšť, jenž zavínil, že voda v polích mnoho nadělala strží.

SOCHA SV.PROKOPA V OKROUHLÍKU

V lese zvaném „Okrouhlík“ patřící velkostatku benáteckému stojí kamenná socha sv.Prokopa s následujícím nápisem: „Pozastav se chudče!“ Ejhle: Na den sv. Prokopa roku 1764 jeho excelence, vysoce urozený pan Ignácius Zikmund, svobodný pan z Janovic, dědičný pan na panství Benáteckém etc.zbožnosti ráno na kopec sv.Jeronyma nazvaný, heroldsky naproti smrti vezen, jakož to poutník svého sice putování místa nedostihl, však cíle svého a konce věčnosti šťastně došel. Šťastně pravím, protože pobožně na cestu věčnosti připravený, u přítomnosti kněze na tomto místě svou drahou duši svému stvořiteli odevzdal,ve věku 72 let a 2 měsíce. Jemuž to, aby se odsloužila vysoce urozená pozůstalá choť, na věčnou památku tuto figuru zbožnosti postaviti dala.

Okolo jdoucí zde pánu zesnulému věčného odpočinku věrně žádej a otče náš a zdrávas Maria se pomodli.